

گروه ادب و هنر: تهرانی‌ها در دومین دوره جایزه «داستان تهران» از احمدرضا احمدی تجلیل می‌کنند تا قدراند تلافی این شاعر کرمانی تزمینه پادشدست شهر تهران در شعرها و داستان‌های او باشند. احمدی به تازگی پس از عمل قلب ا بیمارستان ترخیص شده است. احمدرضا احمدی متولد سال ۱۳۱۹ در کرمان است. او از سال ۱۳۴۹ تا زمان بازنشستگی یعنی سال ۱۳۷۳ در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوان مشغول به کار بود که تداوی رديف موسیقی ایرانی، آوازه‌ای محمدرضا شجریان، شعرخوانی و ضبط صدای شاعران (نیمایوشیچ، احمد شاملو، نادر نادرپور، فروغ فرخزاد، بدالله رجایی، نصرت رحمانی و...) در زمینه فعالیت‌های او در کانون بوده است. احمدی از بیست‌سالگی به سرودن شعر پرداخت و نخستین مجموعه شعرش را با عنوان «طرح» در سال ۱۳۴۰ منتشر کرد. او همچنین آثاری در ادبیات کودک و نوجوان دارد. پارسال از قاسم هاشمی‌نژاد، داستان‌نویس، مترجم و منتقد و پژوهشگر تقدیر شده است. جایزه «داستان تهران» را ماهنامه داستان ماهشهری برگزار می‌کند. امسال تهرانی‌ها با سوم جایزه داستان تهران به ترتیب ۷۰ میلیون ریال، ۵۰ میلیون ریال و ۳۰ میلیون ریال دریافت می‌کنند. از پنج اثر برتر نیز هر یک با مبلغ ۱۰ میلیون ریال تقدیر خواهد شد. علی خدایی، فرخنده آقایی، علی مودنی، باقی‌س سلیمانی و محمدحسن شهبازی داران این دوره از جایزه تهران هستند. هزارو ۳۶۲ نفر برای دومین دوره جایزه داستان تهران اثر ارسال کرده‌اند.

مورد تایید. رئیس موزه هنرهای معاصر قرار گرفت. خبری امیدوارکننده که مجید ملانوروزی تأکید دارد هیچ ارتباطی به مساله برجام ندارد و آن را تلاش پیگیرانه بخش حقوقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌داند؛ تلاشی که منجر به رای دیوان لاهه برای استرداد ۱۴ اثر هنری متعلق به گنجینه موزه هنرهای معاصر به ایران شده است. این آثار از دو هنرمند آمریکایی در سال ۱۳۵۷ خریداری شده که با وقوع انقلاب و متعاقب آن، اشغال سفارت آمریکا در ایران و انسداد روابط ایران و آمریکا نزد خالقان آنها نگهداری می‌شده است. گنجینه موزه هنرهای معاصر که مأموریت داشت با جریان‌های هنری روز دنیا همگام باشد، در آن سال‌ها، چهار قطعه از رابرت استرن و ۱۰ قطعه از مایکل گرپوز خریداری و قیمت آنها را پرداخت کرد. با تصرف سفارت آمریکا در تهران استرداد و تحویل آثار

بمباران اطلاعاتی قرار دارد، عصر، عصر سرعت است، مشغله‌ها و اضطراب‌ها مخاطب را دوره کرده و مجال را از او گرفته‌اند و از این دست مسائل. در این نوشتار هم که به بهانه انتشار مجموعه داستان‌های مینی‌مال احمد طیبی با عنوان «آذانه باد می‌سازد» به نگارش آمده، درصدد آن نیستیم که به تحلیل و راستی‌آزمایی این مورد‌ها یا به میق در آنها بپردازیم. این ورودی برای این مطلب انتخاب شد تا به این‌انه، به دو اصل شاید اساسی‌تر در مواجهه با وضعیت انحصار معاصر با هنر می‌پردازیم. یکی اینکه شاید بیش از آنکه انتقاد از فراوانی جاذبه‌های اطلاعات متنوع باشد که بشر را احاطه کرده‌اند، به ناتوانی و کمی فیت این مخلوق برمی‌گردد که در عصر هجوم اطلاعات، ذهن خویش را آشفتنکی نمی‌تواند دور نگه دارد و از این‌رو، به‌دلیل قدرت متفاوتی که حیوان ناتوانی خود را به‌عنوان یک نقص، به آفرینش ادبی و هنری می‌بند.

سوی دیگر، باید پذیرفت چه بسیار آثار کوتاهی که بت تصور مینی مال شته شدن خلق شده اند اما اثری مینی مالیستی نیستند و به همین منوال، آثاری که می توانند در وسعتی بزرگ، به شکل مینی مالیستی خلق شوند. واقعیت این است که هنر و آثار هنری همواره در لبه پرتگاه پرگویی و موجزگویی، در دوگانگی ذهنی تمایلی شخصی مولف و استانداردهای فنی درگیر بوده، از این رو می توان گفت، خیلی از آثاری که عموماً مولف هم نشده اند، فارغ از اینکه در چه دوره ای پدید آمده اند، از پرگویی مفرط رنج کشیده و به پای تدوین های غیراصولی و متعصبانه خالقان شان قربانی شده اند.

از این رو، مولفانی چون احمد طایبی، از همان ابتدای راهی که هم بازار نشر و هم انواع و اقسام شبکه‌های تلویزیونی داخلی و خارجی، آنها را به مغول‌گویی و رمان‌نویسی تشویق می‌کنند، راهی را انتخاب کرده‌اند که خودشان بیش از مخاطبان می‌دانند که برخلاف آن‌چه به نظر می‌رسد، بسیار دشوارتر است؛ چرا؟

چون در اثر مینی‌مالیستی، شما در یک زمین فوتبال بزرگ بازی نمی‌کنید که تکنیکی نبوده‌تان در پس دوندگی‌تان پنهان شود. مثل یک بازی والیبال، با تعداد ضربه‌های مشخص، به سرانجام‌های پرسید که شکل قافیه انفجاری را در شعر دارد. پایان‌های شگفت‌انگیزی با تغییر طراحی کنید که در ذهن مخاطب‌تان ماندگاری ایجاد کند. چه در تصویرسازی و چه در استفاده از کلمه‌ها، چنان باید با مهندسی رفتار کنید که هم لذت بازی‌رینی ذهنی یک نمایان دیگر در مخاطب فراهم شود و هم اینکه واژه‌ای باقی نماند که اگر آن را از متن بیرون بکشید، همچنان ساختار معنادارش حفظ شود.

از این منظر می‌توان گفت، طبایعی هم در کتاب خود یک شاعر رباعی‌سرا یا شعر کوتاه‌نویس عام کرده است. در بسیاری از داستان‌ها، غافلگیری‌های دارد که خواننده را به عین هر داستان مشتاق می‌کند. هر داستان دیگر هم بخواند. هر چند در برخی از داستان‌ها، تلاش برای ایجاد غافلگیری به جایی انجامیده که برای ما مشخص نیست اصرارهای شکلی سر موجب شده این داستان در مجموعه بگنجد یا علاقه فردی مولف به تکنیک آثارش؟ اما در مجموع می‌توان گفت، از این منظر، بیشتر آثار کتاب، از سطح درجه موفقیت برخوردار شده‌اند. این نکته خود گویای این است که طبایعی بخورد یا این گونه ادبی، بسیار تکنیکال عمل می‌کند.

یکی دیگر از وجوه تمایز نویسندگان مختلف که برخی از آنها به توفیق و بولیت عمومی می‌رسند، توانایی در خلق نثر مناسب و البته متناسب است. نه‌ها سلیسی و روانی، بلکه دقت در انتخاب واژگان مناسب با فضای ذهنی و خود قوت و فردی‌های دارد که مخاطب درباره آنها تنها به روان بودن و بسش داشتن می‌تواند توفیق کند. احمد طبای در کلیت این مجموعه، جز بدودی جمله‌ها نشان داده در انتخاب تک‌واژه‌ها هم دقت لازم را داشته است. ایایی مانند بسیاری از اهل فن باید این نکته را در یاد که الزاماً آیند در اختیار می‌یالمس ادبی و هنری نخواهد ماند و البته آنکه در مقیاس‌های کوچک‌تر وفق عمل می‌کند، در مقیاس‌های بزرگ‌تر هم می‌توان امید داشت به همان حد از توفیق برسد.

گروه ادب و هنر؛ به تازگی پنج جلد از مجموعه تاریخ و ادبیات ایران به قلم محمدهدقانی و به زمت نشر «نی» دربارهٔ محدین ایرانی رازی، رودکی، شاهنامه ابومنصوری، تاریخ بلعمی و شافعی منتشر شده است. این مجموعه برای کسانی نوشته شده است که به تاریخ فرهنگی و ادبی ایران علاقه‌مندند. می‌خواهند برگزیده‌ای از بهترین شاهکارهای ادبی ایران را همراه با شرح و تفسیر لازم به زبانی ساده و روشن بخوانند و بداندن این شاهکارها در کدام فضای تاریخی پدید آمده و مقابل چگونه بر آن تأثیر نهاده‌اند. این مجموعه صرفاً تاریخ و ادبیات ایران پس از اسلام را دربرمی‌گیرد و می‌کوشد تاریخ ادبی ایران را در پیوند با تاریخ عمومی جهان ببیند و به تحولات فکری و فرهنگی کشورهای اقلیم‌هایی هم که به نحوی با ایران در ارتباط بوده‌اند، اشاره کند و به این ترتیب گستره‌ای روشن‌تر برای مقایسه تاریخ و ادبیات ایران و جهان پدید آورده است. نشست هفتگی شهر کتاب سه‌شنبه اول دی ساعت ۱۶:۳۰ نقد و بررسی مجموعه «تاریخ و ادبیات ایران» اختصاص دارد که با حضور قدرت‌الله طاهری، علی‌رضا اسدی و محمدهدقانی در مرکز فرهنگی شهر کتاب واقع در خیابان شهید بهشتی، خیابان شهید احمد قیسری (بهرخست)، نبش کوچه‌ی سوم بر گزار می‌شود.

است که یک فیلمساز مستندساز باید چه نگاهی به سوژه و مخاطب خود داشته باشد. آیا «ego» یا همان «خودشخصی» فیلمساز در اثر او باید باشد؛ یا باید آن را در لافقه یا هاله‌ای از ابهام و نامستوری پنهان کند؟

من می‌خواهم به «من ناب» یا «شسی» از دیدگاه آدمون هوسرل نگاه بیندازم. درواقع آنچه مهم است، این است که ما چگونه به یک شی نگاه می‌کنیم. پس خود ما یا آگاهی ما در یک رابطه یا شی قرار دارد و ما باید شی را به سخن در بیاوریم، نه اینکه شی خودش را غالب ما کند. ما وقتی یک شی را نشکافته‌ایم و در درونش نرفته‌ایم، تبدیل به یک «ناشی» می‌شود. بنابراین باید شی را شکافت و تا آخر آن رفت. همیشه این سوال برای یک فیلمساز اندیشمند پیش می‌آید که یک شی ما را این‌گونه یا ما شی را می‌بینیم؟ این همان مسیر پدیدارشناسی است که فیلمساز باید آن را دنبال کند و به «من ناب» برسد. این همان مسأله‌ای است که در این اتفاق می‌افتد و این هیچ‌گاه تماشاگر ندارد. فردی که در آن بین حضور دارد

می‌تواند آیا تشریف پیدا بکند یا نکند. فیلمساز در حقیقت این فضا را برای مخاطب خود ایجاد کند. یک فضای آیینی که در آن کسی تماشاگر نباشد؛ بلکه در یک آیین حضور داشته باشد و شاید به تشریف خاصی هم برسد. مسیر پدیدارشناسی هوسرل برخلاف فرمول یاکوبسن در نظر به ارتباط او است. یاکوبسن اعتقاد دارد یک «گیرنده» یک «فرستنده» وجود دارد و فرستنده یک «کد» یا «رمزگانی» را برای مخاطب خود می‌فرستد. اما در آیین برخلاف نظر یاکوبسن کدی فرستاده نمی‌شود. در واقع فرد مورد نظر به صورت مکاشفه‌گر یک وارد یک کد می‌شود. این مشاهده یک مشاهده چندجانبه است و آن وقت یک هستی مستی‌آور اتفاق می‌افتد. درواقع ما رخ خود می‌شویم و یک «من ناب» وارد می‌شود. مسیر پدیدارشناسی همان‌گونه که ما باید مسیر و چیزی را که از شی می‌بینیم کنار بگذاریم و به هستی حقیقی خود شی برسیم. بنابراین نگاه هوسرل، لئو استراوس و سارتر را باید در برابر نگاه ماینتوفسکی‌وار قرار دهیم. در یک فیلم مستند باید تشریف‌آیین‌مند اتفاق بیفتد.

گفت و گو با محمدرضا اصلانی در حاشیه جشنواره سینما حقیقت

مستند و تشریف آیین مند

سیدحسین رسولی

H.Rasouli@FDN.IR

محمدرضا اصلائی شاعر، نقاش و فیلمساز ۷۱ ساله اهل رشت میهمان ویژه نهمین دوره جشنواره سینما حقیقت بود. کارگردان «کودک و استعمار» در دهه ۴۰ وارد حوزه فیلمسازی شد و آثار مورد توجه تولید کرد. او با ساخت فیلم «خاطرات یک هفتاد و پنج ساله» در بیست و پنجمین جشنواره فیلم فجر سینمابر بلورین را دریافت کرد. جشنواره حقیقت با ۲۲ آذر شروع شد و ۲۸ آذر در ساعت ۱۸ به کار خود پایان داد. این امر در حالی اتفاق می افتد که بیش از ۲۴۰ نفر در آن به نمایش درآمده است. یکی از جذابترین برنامه های این دوره رونمایی از کتاب «هنر دقت» بود که به گفت و گوهای احمد الستی و استادش مایکل اوپیتس در دانشگاه تگزاس آمریکا می پردازد. این کتاب درباره سینمای مردم نگار است. هراس رونمایی این کتاب در سالن شماره ۱، فلسطین با حضور محمدرضا اصلائی، کارگردان «میراث شیشه» در کنار بهروز محمودی بختیاری، محمدرضا مقدسیان و احمد الستی برگزار شد. در این باره با محمدرضا اصلائی به گفت و گو دستپسته ایم.

|||

است؟

با توجه به نکاتی که گفتید تقریباً مشخص

پنجمین دوسالانه داستان کوتاه نازج برگزیدگان خود را شند

تقدیر از ابوتراب کاتب

Berries by Brandi Thompson

استفاده از «ژویندید پرنده» در این عکس و ایجاد عمق میدانی کوتاه بین دستان، نورفتی‌گرها و پیش‌زمینه تصویر زیبایی خلق کرده است. همچنین عکاس در مرحله پس از تولید توانسته رنگ‌های گرم و فضایی روشن و درخشانند که که انتخابی عالی بوده است.

A photograph of a person's hands holding several ripe, red strawberries. The person is wearing a blue denim shirt and black sneakers with white laces. They are standing outdoors in a garden, with green strawberry plants and soil visible in the background. The photo is framed by a white border with diagonal lines.